

CONGRESO DE LOS DIPUTADOS
SECRETARÍA GENERAL
REGISTRO GENERAL

25 FEB. 2026 19:10:44

Entrada **102992**

PNL PLE

Competencia	Otros Expedientes
Tipo Expediente	300-Escrito en lengua española distinta del castellano, oficial en Comunidad Autónoma (art. 92.1)

Fdo.: Míriam NOGUERAS I
CAMERO

Portavoz Titular

A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

El Grup Parlamentari Junts per Catalunya, d'acord amb l'establert a l'article 193 i següents del Reglament de la Cambra, presenta per al seu debat al Ple, una **PROPOSICIÓ NO DE LLEI EN MATÈRIA D'ESCUT SOCIAL I FINANÇAMENT PÚBLIC**.

Congrés dels Diputats, 25 de febrer de 2026.

Míriam Nogueras i Camero
Portaveu
Grup Parlamentari Junts per Catalunya

PROPOSICIÓ NO DE LLEI EN MATÈRIA D'ESCUT SOCIAL I FINANÇAMENT PÚBLIC.

Exposició de motius

Catalunya afronta una tensió social sostinguda derivada de la pèrdua de poder adquisitiu real de les classes mitjanes i treballadores, de l'increment de la pressió fiscal efectiva sobre les economies familiars i de l'augment generalitzat del cost de la vida. L'evolució a l'alça dels preus de l'energia i de l'habitatge intensifica aquest escenari i tensiona de manera directa les economies domèstiques. En aquest context, una part significativa de la població catalana viu amb marges molt ajustats, amb dificultats creixents per sostenir les despeses bàsiques i amb risc de caure en situacions de vulnerabilitat.

Aquesta realitat es veu agreujada per la manca d'adaptació de determinades polítiques estatals al cost real de la vida a Catalunya. L'aplicació de llinars uniformes en matèria de vulnerabilitat, accés a prestacions o configuració de drets no reflecteix les diferències territorials en renda disponible ni en el cost efectiu de l'habitatge i dels subministraments bàsics. Aquesta homogeneïtzació normativa genera desequilibris materials en l'accés a la protecció social i situa moltes famílies catalanes en una posició comparativament més tensionada.

L'escut social ha de ser estructural, coherent i financerament sostenible. Ha de garantir drets efectius, però també seguretat jurídica i estabilitat institucional. I ha de respectar un principi bàsic de responsabilitat pública: quan l'Estat exerceix competències exclusives en matèria civil i processal, règim econòmic de la Seguretat Social, sistema fiscal general, regulació bàsica de la dependència o ordenació energètica, ha d'assumir íntegrament la corresponsabilitat econòmica de les decisions que adopta.

El sistema de dependència, regulat per la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència n'és un exemple clar. El model de finançament no cobreix el cost real dels serveis, i el nivell mínim aportat per l'Estat resulta insuficient en relació amb el cost efectiu de les places residencials i de l'atenció domiciliària. Aquesta insuficiència desplaça estructuralment la càrrega financera cap a la Generalitat i els ens locals. El reconeixement formal d'un dret subjectiu no pot desvincular-se del seu finançament efectiu ni convertir-se en una ampliació declarativa sense cobertura pressupostària real.

En l'àmbit de l'habitatge, la resposta estructural no pot basar-se en decisions normatives que acabin traslladant el cost de la protecció social a particulars. La funció social de l'habitatge ha de ser garantida mitjançant instruments públics i recursos pressupostaris, no mitjançant la socialització implícita de càrregues sobre els propietaris, autònoms o persones jubilades que depenen d'una renda complementària. La protecció de la vulnerabilitat no pot generar noves vulnerabilitats ni convertir el patrimoni privat en substitut de l'acció pública.

En aquest context, els actius residencials de la SAREB, entitat amb control públic majoritari derivada d'un procés de reestructuració financera assumit amb recursos públics, han de complir una funció social efectiva. Això exigeix mecanismes estables de cessió a les administracions competents a Catalunya i el finançament necessari per garantir-ne la rehabilitació i activació immediata amb finalitat social o assequible, reforçant així l'oferta estructural d'habitatge.

En matèria energètica, la fiscalitat i la regulació estatal incideixen directament en la factura final que suporten famílies i empreses. Les decisions adoptades han de traduir-se en una reducció real, general i verificable del cost, especialment en un territori amb un cost de vida superior a la mitjana estatal, on la pressió sobre les economies familiars és més intensa.

Pel que fa a l'Ingrés Mínim Vital, com a prestació de competència estatal, la seva eficàcia depèn d'una coordinació efectiva amb el sistema autonòmic de garanties. El traspàs de la seva gestió a la Generalitat permetria evitar solapaments, reduir buits de cobertura i aplicar la prestació amb més proximitat, coherència territorial i eficiència administrativa.

La posició del Grup Parlamentari Junts per Catalunya és clara: l'escut social ha de protegir la vulnerabilitat real amb finançament suficient, respecte competencial i responsabilitat institucional plena. No pot generar desequilibris territorials ni traslladar càrregues estructurals a particulars o a administracions que no han pres la decisió. Quan l'Estat decideix en l'exercici de les seves competències exclusives, ha d'assumir íntegrament el cost de la seva decisió.

Proposició no de Llei

«El Congrés dels Diputats insta al govern espanyol a:

1. Assumir íntegrament el cost real de totes les decisions adoptades en exercici de les seves competències exclusives en matèria civil i processal, fiscal, energètica, de Seguretat Social i de dependència amb impacte a Catalunya, garantint que qualsevol ampliació de drets socials incorpori finançament suficient, estable i no condicionat, i assegurant una aportació estatal al sistema de dependència a Catalunya superior al 50 % del cost real del sistema, amb actualització del nivell mínim de finançament i publicació anual, desagregada per comunitats autònomes, de l'aportació efectivament executada. En el cas de nous serveis i prestacions, derivades de la iniciativa estatal, aquestes seran implantades per la Generalitat de Catalunya i comptaran amb el finançament íntegre de les despeses derivades d'aquests nous serveis o prestacions.
2. Procedir a la cessió immediata a la Generalitat de Catalunya, als municipis i als consells comarcals de la totalitat dels sòls residencials, solars i habitatges situats a Catalunya titularitat de la SAREB, mitjançant instruments jurídics estables i efectius, incorporant el finançament necessari per a la seva rehabilitació i activació immediata amb finalitat social o assequible.

3. Revisar aquella normativa de competència estatal per tal de reduir la burocràcia associada al desenvolupament de sòl per a nous habitatges, així com la reducció efectiva dels terminis per poder posar en el mercat nous habitatges.
4. Culminar el traspàs efectiu i operatiu de la gestió de l'Ingrés Mínim Vital a la Generalitat de Catalunya, amb transferència íntegra de recursos econòmics i capacitat plena de gestió, així com revisar la seva regulació per evitar solapaments i buits de cobertura amb les prestacions autonòmiques.
5. Suprimir amb caràcter general el gravamen del set per cent sobre el valor de la producció d'energia elèctrica per tal que es redueixi la factura elèctrica que paguen les famílies i garantir que qualsevol reducció fiscal o decisió regulatòria tingui aquest impacte de manera automàtica, general i verificable en la factura final de famílies i empreses, establint mecanismes públics de transparència i seguiment de la formació de preus.
6. Analitzar i corregir l'impacte real de la normativa fiscal i dels copagaments estatals sobre la renda disponible de les persones pensionistes i de les classes mitjanes i treballadores, evitant que increments nominals d'ingressos comportin una pèrdua efectiva de poder adquisitiu.
7. En el marc de la tramitació de les iniciatives relatives a l'anomenat escut social impulsades pel Govern Espanyol, retirar les mesures de suspensió generalitzada de desnonaments, i que aquestes es concretin, per un principi de justícia i equitat, segons el que disposa el punt 8 d'aquesta proposició no de llei.
8. Articular el necessari procediment administratiu d'urgència i dotar la partida pressupostària suficient, per tal que en els casos de desnonament de persones vulnerables per manca de pagament del lloguer mensual, i d'acord amb allò que estableix l'article 22.4 de la LEC (Llei d'Enjudiciament Civil), l'Estat pugui procedir a enervar el desnonament, mitjançant el pagament del lloguer degut, la qual cosa posarà fi al procediment de desnonament. Als efectes de que la protecció de les persones vulnerables sigui assumida per l'administració i no pels particulars.»